

deres Hartkorn, for Halvdelen efter deres Følletal. Den nærmere Bestemmelse herom skal optages i Amtsrådets Vedtægt.

Kjøbstadcommunerne tør ikke ligne Mere end $\frac{1}{3}$ af Paalæget, paa Grunden, Resten paa Næring og Indtægt. Vedtægten skal optage det fornødne herom.

Landcommunerne optages det Beløb, der skal udredes til Amtcommunen som en almindelig Udgiftspost.

Al Paalæget, som Communen behøver for at dække sine Udgifter, skal højest $\frac{2}{3}$, mindst $\frac{1}{3}$ udredes af Hartkornet, og Resten af Indtægt. Vedtægten skal optage det Fornødne herom.

§ 20. Efter 1ste Januar 1863 skal ingen Næringsafgift mere paalignes.

Forholdet for den fremtidige Fordeling paa de forskjellige Beskatningsgenstande skal fastsættes i Vedtægten for 5 Aar ad Gangen.

§ 21. Saavel i Kjøbstaden som paa Landet skulde de Indtægter, som tilflyde Personer, der høre udenfor Communen, af Eiendom eller Bedrift i Communen, indbrages under Paalæget.

Til saadan Bedrift regnes Skove, Kirker, Avlskaarde o. s. v.

§ 22. Tvivlsmaalstilfælde herom afgjøres af Amtmanden for Kjøbstædernes og af Amtsrådet for Landcommunerne vedkommende.

Al flige Eiendomme eller Brug svares dog kun Afgift af den tredie Deel af Indtægten. Denne anslaaes paa samme Maade som al anden Indtægt.

§ 23.

For hver, saavel Amt- som Kjøbstad- og Landcommune opgjøres, umiddelbart efterat denne Lov er kommen ud, hvor stort Beløb den bør opkræve uden en ny Bevilling fra Lovgivningsmagten. De sibst forløbne 5 Aar lægges til Grund, idet de Opkrævninger holdes ude af Beregningen, som ere foretagne for at dække Udgifter af en forbigaaende Art. De saaledes udfundne Beløb underkastes Regjeringens Bedømmelse, og modtage Kongelig Stadsfæstelse. De tjene da som Begrænsning for Commu-

nens Bevillingsret, indtil Sagen har været Rigsdagen forelagt og er bleven endelig afgjort ved Lov.

§ 24.

Saafremt en Commune ikke behøver det saaledes tilstaaede Beløb, skal det berøve paa Bestyrelsen, om den vil formindste Opkrævningen eller opsamle det Overskydende til et Reservecfond. Opsamlingen tør fortsættes, til Renten af Reservecfondet udgjør over Halvdelen af den almindelige aarlige Opkrævning. Naar dette indtræder, nedsettes Opkrævningen.

De paa denne Maade opsamlede Midler kan Communen udgive, med Kongens Bifald, saafremt det angaaer en Amtcommune eller en af de Kjøbstadcommuner, hvis Regnskab eftersees af Ministeriet, med Amtmandens Bifald for de øvrige Kjøbstadcommuner og med Amtsrådets Bifald, naar det er en Landcommune.

§ 25.

Er den i § 18 omtalte almindelige Indtægt utilstrækkelig til Dækning af Communens Udgifter, da kan Opkrævningen forøges med $\frac{1}{10}$ heraf med Kongens Bifald for Amtsrådene, Amtmandens for Kjøbstæderne og Amtsrådets for Landcommunerne. Behøves et større Beløb, skal Bevillingen søges ved Lov.

Foretrækker Communen at dække overordentlige Udgifter ved Låan, da kan et saadant optages med Kongens Billigelse, naar det kan forrentes og afbetales i 20 Aar med en aarlig Opkrævningsforøgelse af $\frac{1}{100}$. Er Låanet større, skal Bevillingen søges ved Lov.

§ 26.

I overordentlige Tilfælde, hvor der ikke er tilstrækkelig Tid til at søge den overordnede Myndigheds Bifald til Udgifter, der overstige de ordentlige Indtægtsgrænser, kan Communens Bestyrelse selv tage Beslutning, følgende Vedtægtens Forrifter herom, men skal uforsøget gjøre Indberetning om det Forefaldne.

§ 27.

Communerne ere berettigede til at udstede 3. Maaneders Kasseanvisninger, fra 1. Rd. til 50 Rd., for et saa stort Beløb af Indtægterne, som ere forfaldne til Indbetaling.